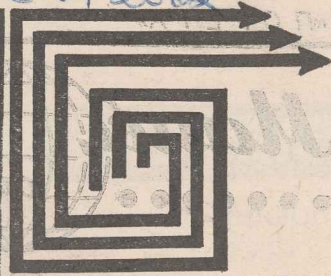

πορεία

150ΗΜΕΡΗ ΓΙΑΝΝΙΩΤΙΚΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ● ΑΡ. ΦΥΛ 9. 1-15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1976 ● ΔΡΧ. 5

Ν' αρχίσει μιά ΝΕΑ σχολική χρονιά

Τέλειωσε ή εξεταστική περίοδος του 'Οκτωβρίου κι αρχίζει ή νέα σχολική χρονιά:

Πόσο νέα —έξω από ήμερολογιακά— είναι όμως;

Τά προβλήματα συσσωρευμένα κι άνεπίλυτα. 'Η φοιτητική στέγη, τά συγγράμματα, τὸ ἐστιατόριο. 'Η Πανεπιστημιούπολη προχωράει με τὸ ρυθμὸ χελώνας. Τά κενά στὸ διδακτικὸ προσωπικὸ μένουν ἀσυμπλήρωτα. Τά ἐργαστήρια καὶ τὰ σπουδαστήρια ἀτελῆ ή κι ἀνύπαρκτα. 'Η διδασκαλία ἀπὸ καθέδρας συνεχίζεται ἀπαράλλαχτη. 'Η συμμετοχή τῶν φοιτητῶν στὴ διοίκηση ἀνυπόστατη.

Καὶ τὸ Φοιτητικὸ Κίνημα. Μήπως σ' αὐτό, πούναι στὰ χέρια τῶν φοιτητῶν καὶ μόνον, μπορεῖ νὰ γίνη μιά ἀλλαγὴ ὥστε ν' ἀρχίσει μιά ΝΕΑ σ' ἀλήθεια σχολικὴ χρονιά;

Μήπως μποροῦν νὰ πάψουν οἱ στεῖρες θεωρητικολογίες κι οἱ ἀτέλειωτοι παραταξιακοὶ διαξιφισμοί, πὺ ἀπομακρύνουν τοὺς μὴ «ἐπαίοντες» φοιτητὲς ἀπ' τὶς συγκεντρώσεις, γιὰ νὰ γίνη καὶ λίγη δουλειά;

Μήπως μποροῦν τὰ μέλη τῶν διοικήσεων τῶν

συλλόγων ν' ἀφήσουν κατὰ μέρος τὴν τακτικὴ τῆς «πάσσας» τῶν εὐθυνῶν ἀπὸ τοὺς μὲν στοὺς δὲ καὶ νὰ δουλέψουν ἔτσι ὥστε τὸ κίνημα νὰ μαζικοποιηθῇ;

[Λέξη πὺ τὴν ἔχουν ὅλοι στὸ στόμα καθημερινά, μὰ πὺ ποιὸς καὶ πότε ἔκανε κάτι οὐσιαστικὸ γιὰ νὰ γίνη πραγματικότητα;]

Μήπως μποροῦν νὰ μποῦν πλάνια δουλειᾶς γιὰ κάθε φοιτητικὸ θέμα, ὥστε, ὅσο κι ἂν ἡ κυβέρνησις φρενάρει τὶς διαδικασίες, νὰ ὑπάρξουν μετὰ ἀπὸ κάποιον καιρὸ ἀναλύσεις, προγράμματα, μεθοδολογία πραγμάτωσης, φτιαγμένα ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς φοιτητὲς;

Ὅπως οἱ περισσότερες —καὶ μᾶλλον ὅλες— οἱ φοιτητικὲς παρατάξεις δέχονται, κριτήριον κάθε θεωρίας εἶναι τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς τῆς στὴν πράξη.

Δὲν εἶναι λοιπὸν σκόπιμον νὰ μειώσουν κάπως τὴ θεωρητικὴ «καθοδήγησις» τῶν μελῶν τοὺς καὶ ν' ἀρχίσουν νὰ ἐφαρμόζουν τὶς ἰδέες τοὺς στὴν καθημερινὴ πανεπιστημιακὴ πρακτικὴ;

Τότε θ' ἀρχίσει σ' ἀλήθεια μιά ΝΕΑ χρονιά γιὰ τὸ Φοιτητικὸ Κίνημα.

ΤΑ·Υ·ΛΑΝΔΗ

Ταῦλανδη 1973—1976. Τρία χρόνια μόνον κράτησε ή πίστωση λευτεριάς πὺ δόθηκε στὸν ταλαιπωρημένο ἀσιατικὸ λαὸ. Ἐπειτα κοντραρίστηκε μετὰ τὰ συμφέροντα τῶν κουμανταδῶρων τοῦ πλανήτη μας καὶ φυσικὰ ἔπρεπε νὰ ἀλλάξει. Τὸ τῶστ τῆς θίας εἶχε σημαδέψει νωρίτερα τὸν κλητῆρα μετὰ τὴν ταῦλανδικὴ ὑπηρεσία πὺ θὰ προδίδε σε δικτάτορα. Τὸν κάλεσε ἔπειτα καὶ ἐπαναλήφθηκε ή γνώριμη σὲ ὅλους μας τηλεγραφικὴ φράσις: «στὸ φαχνὸ». Τὰ ρομπὸτ τῆς κτηνωδίας ἄρχισαν νὰ δουλεύουν. 'Η μοῖρα τοῦ ταῦλανδικοῦ λαοῦ χαράγμένη μετὰ πρόγραμμα ἀκολούθησε τὸ πεπρωμένο. 'Η ἀρχὴ ἔπρεπε νὰ γίνη ἀπὸ τοὺς φοιτητὲς. Τὰ ἀποτελέσματα εἶναι γνωστά καὶ ἀποτυπώθηκαν στὰ καθημερινὰ καὶ ὁδομαδιατικὰ δημοσιεύματα ὁλοῦ τοῦ κόσμου σὰν ὕμνος ντροπῆς τῆς ἀνθρώπινης κατάντιας. Τὸ πνευματικὸ αὖριο, ή ἐλπίδα τοῦ κάθε κρατικοῦ μηχανισμοῦ γιὰ τὴν καλύτερη μελλοντικὴ λειτουργία του ἑξαπλωμένη μπροῦμητα, γυμνὴ μπροστὰ στὸ πανεπιστήμιο ὑπέφερε καρτερικὰ τὸ λυσσάρικο ξέσπασμα τῶν θασανιστῶν. Ἀνθρώποι κρεμασμένοι ἦταν ἀφορμὴ διασκέδασης διάφορων ὁμάδων πὺ ἀπολαμβάνανε τὸ θέαμα. Καταργήθηκαν οἱ ἀπαράβατοι πολιτιστικοὶ κανόνες πὺ κληρονομήσαμε καὶ πὺ ἀπαιτοῦσαν σεβασμὸ στοὺς νεκροὺς κι ὄχι κρατῶντας τοὺς μετέωρους νὰ τοὺς κτυποῦμε, νὰ τοὺς

φωτογραφίζουμε μετὰ ἐνστικτα ζῶων καὶ φθάσαμε σήμερα μετὰ τὴν τεράστια ἐξέλιξη ν' ἀντιμετωπίζουμε τὸν νόμο τοῦ Λύντρε σὰν τρόπο ψυχγωγίας. Ὅσα μέσα ὅμως κι ἂν χρησιμοποιήθηκαν ή λαϊκὴ ἀντίδρασις δὲν μπόρεσε ποτὲ νὰ λυγίσει. Τὸ εἶδαμε στὴν Ἑλλάδα, τὴν Ἰσπανία, τὴν Ἀγκόλα, στὸ Βιετνάμ καὶ τὴν Καμπότζη. Τὸ βλέπομε στὴν Ἀργεντινὴ, στὴ Χιλή, στὴ Νότιο Ἀφρικὴ, στὴ Ρωσσία καὶ θὰ τὸ δοῦμε σὲ πάμπολλα ἀκόμα κράτη γιὰτὶ ή ἀνεξαρτησία συμβαδίζει μετὰ τὴν ἀνθρώπινη φύσις. Στὸν τόπο μας μπόρεσαν τὰ μπουντρούμια, ή φάλαγγα, ή πείνα, οἱ ἐξοδαρμοὶ καὶ τόσα ἄλλα τεχνάσματα τῆς φασιστικῆς τανάλας νὰ φέρουν ποθητὸ ἀποτέλεσμα: Ὅχι. Ἀντίθετα, κάθε βόγγος, κάθε στεναγμὸς, κάθε σταγόνα αἷμα μαζί μετὰ τὸ συναίσθημα τῆς λύπης ἔχουν κι ἐκεῖνη τὴν εὐαίσθητὴ χάρι νὰ διαλύουν τὴν τυραννία καὶ νὰ ὀδηγοῦν στὸ δυσκολοδιάβατο μὰ τόσο ὁρατὸ ἄντρο τῆς λευτεριάς. 'Η ἀντίσταση πὺ ἐτοιμάζει ὁ λαὸς τῆς Ταῦλανδης εἶναι ή σωστὴ συνταγὴ πὺ δοκιμασμένα φτάνει στὴ Δημοκρατία. 'Η ἐλπίδα αὐτῆς τῆς ἐπιτυχίας κρατᾶει ἐνωμένη μετὰ τοὺς πόθους τοῦ λαοῦ ἄσβεστο τὸ καντήλι γιὰ νὰ φωτίσει τὴν στρατὰ ἐκεῖνη πὺ θὰ διαδοῦν ἀγωνιζόμενοι καὶ θὰ κτίσουν αὖριο σωστὰ καὶ σταθερὰ τὸ μέλλον τοὺς.

διαβάστε
σημερα...

αποκλειστικὴ

συνεντευξή

μετὰ

ἀντιπροέδρου

τῆς Ε.Φ.Ε.Ε.

Χρυσάνθο

Λαζαρίδου

Ματιές στον κόσμο

Έν τῇ καταναλώσει τὸ κέρδος...

Μιά έκθεση, που έκπληκτι-
θηκε μετά από παραγγελία τοῦ
γεροσυριαστῆ Χιούμπερτ Χάμ-
φρεϋ, ἀποκαλύπτει τὴν κακὴ
κατάσταση τῶν περισσοτέρων
νέων μεγάλων ἀποθηκῶν ἀμε-
ρικανικῶν ὅπλων στὴν Εὐρώπη
(8 στὴ Δ. Γερμανία, μιά στὴν

ρίων δολλαρίων).

Ἡ έκθεση δὲν ἀναφέρει ἂν,
ἀνάμεσα στὸ ὕλικό που χάθη-
κε ἢ κλάπηκε, εἶναι τάνκς καὶ
κανόνια. Φαίνεται πὼς σὲ μεγά-
λο μέρος τὸ ὕλικό που λείπει
μεταφέρθηκε ἐπισήμως στὸ
Ἰσραὴλ καὶ δύο ἄλλες χώρες
(χωρὶς ἀμφισβησία τὴν Ἰορδα-
νία καὶ τὴν Αἰθιοπία) κατὰ τὴ
διάρκεια τοῦ πολέμου τοῦ
Κιτμποῦρ τὸ 1973. Καὶ δὲν ἀν-
τικαταστάθηκε.

Ἀδίκαια ἀνυποχρῶν οἱ Σάν-
ταιη Τάιμς καὶ ὁ κ. Χάμφρεϋ.
Τὸ πολεμικὸ ὕλικό που συγκεν-
τρώνεται στὴν Εὐρώπη καὶ ἄλ-
λοῦ δὲν ἔχει σὰν κύρια ἀπο-
στολὴ τὴν ἀμυνα ἀλλὰ τὴν ἀ-
πορρόφηση τῆς παραγωγῆς
τῆς πολεμικῆς βιομηχανίας.
Κι ἡ παραμέληση τοῦ ὕλικου
(γιὰ νὰ φθαρῇ ἢ νὰ κλαπῇ)
θὰ μοῦ φαίνεται περιεργό ἂν
δὲν δημιουργεῖται ἀνάγκη γιὰ
νέες προμήθειες. Νομίζω ὅτι
πάντα ἰσχύει ὅτι «αὐτὸ που
εἶναι ὠφέλιμο γιὰ τὴν Τζένε-
ραλ Μότορς εἶναι ὠφέλιμο καὶ
γιὰ τὴν ΗΠΑ». Καὶ ἡ Τζένεραλ
Μότορς παράγει τάνκς καὶ κα-
μιόνια γιὰ νὰ πουλᾷ κι ὄχι
γιὰ τὴν ἀμυνα τῶν ΗΠΑ.

Συμβαίνουν καὶ εἰς Μοσχοβίαν

Ἡ «Μοσκόβσκυ Κομσομό-
λετς», ὄργανο τῆς κομμουνιστι-
κῆς Σοβιετικῆς πρωτεύουσας,
ἔκαμε μιὰν ἔρευνα ἀνάμεσα

στοὺς μαθητὲς τῶν γυμνασίων
γιὰ νὰ πληροφορηθῇ «αὐτὸ
που θὰ ἐπιθυμοῦσαν περισσό-
τερο στὸν κόσμο».

«Οἱ πιὸ ποικίλες ἐπιθυμίες
ἐκφράστηκαν —μᾶς πληρο-
φορεῖ. 32% τῶν ἐρωτηθέν-
των μαθητῶν ἐκφράσανε τὴν
ἐπιθυμία νὰ ἀκολουθήσουν
ἀνώτερες σπουδές, 21% ἤθε-
λαν νὰ ἔχουν μιὰ διδασκαλὴ
στὸ σπῆτι τους καὶ 21% ἔχουν
σὰν στόχο ἓνα μηνιαῖο μισθὸ
τουλάχιστον 300 ρουβλίων
(κάπου 13000 δραχμές), 6%
ἐπιθυμοῦν νὰ ἀποκτήσουν ἑ-

να αὐτοκίνητο ἢ ἓνα ἐξοχι-
κό σπῆτι, 5% φρονοῦν πὼς
τὸ νὰ ἐπιτύχῃς καλὲς προ-
σωπικὲς σχέσεις εἶναι τὸ ση-
μαντικώτερο στὴ ζωὴ, ἐνῶ
4% δὲν ἤθελαν τίποτα ἄλλο
παρὰ ἓνα καλὸ μουσικὸ ἡ-
λεκτρονικὸ συγκρότημα καὶ
μιὰ συλλογὴ δίσκων μουσι-
κῆς «πόπ».

Ἡ ἐφημερίδα δὲν προσδιο-

ρίζει τί ἐπιθυμοῦν οἱ ὑπόλοι-
ποι 11%, μὲ ἐξαίρεση ἑνὸς
γυμνασιόπαιδος που εὐχεται
νὰ ἀποκτήσῃ ἓνα... μπλοῦ
τζήν.

Ἡ ἔρευνα προκαλεσε ὀξεία
ἀντίδραση σὲ πολλοὺς σπουδα-
στὲς, οἱ ὁποῖοι ἐπικρίνανε μὲ
δριμύτητα τὸν κατάλογο πε-
ρὶ καὶ ὁλιστικῶν ἐπιθυμιῶν,
που προτάθηκε ἀπὸ τὴν ἐφη-
μερίδα: «πρόκειται γιὰ ὑπο-
κρισία— γράφει ἓνας. Αὐτοκί-
νητα, ντάτσες, μισθοὶ 300 δολ-
λαρίων... Ἐγὼ, δὲν θὰ ἤθελα
παρὰ ὅ,τι ἔχω κερδίσει μόνος
μου. Ἐκεῖνο που εἶναι πιὸ
σημαντικὸ γιὰ μένα, εἶναι νὰ
ἔχω ἓνα καλὸ κεφάλι πάνω
στοὺς ὤμους μου».

Συμφωνῶ κι ἐγὼ μὲ τὸ τε-
λευταῖο. Ἀλλὰ γιὰ νὰ κάνεις
λιγότερο ἐπιπόλαιες σκέψεις
καὶ ὄνειρα ἀπὸ τὰ ὅσα ἡ ρω-
σικὴ καὶ οἱ ἄλλες νεολαίες τοῦ
κόσμου, χρειάζεται πρῶτα ἀπ'
ὅλα νὰ ἔχῃς κεφάλι. Ἀλλὰ καὶ
αὐτοῦ προϋπόθεση εἶναι νὰ ἔ-
χουν κεφάλι οἱ γονεῖς καὶ οἱ
δάσκαλοι τοῦ παιδιοῦ.

Ἄν ζοῦσε στὴν ἐποχὴ μας
ὁ Διογένης θὰ εἶχε ἐξελιχθῇ
σὲ κυνηγὸ κεφαλῶν.

♦ Η ΠΟΡΕΙΑ ΑΠΟΡΕΙ ♦

♦ Κάθε χρόνο τέτοια ἐ-
ποχὴ προβάλλει βασιανιστι-
κὸ καὶ πάντα ἄλυτο τὸ πρό-
βλημα τῶν νέων φοιτητῶν
που ἔρχονται νὰ μείνουν
στὰ Γιάννενα ἀλλὰ καὶ τῶν
πολιτῶν πολλὰς φορὲς: ΔΕΝ
ΒΡΙΣΚΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ!

Ἐκατοντάδες παιδιὰ θύ-
ματα τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ
μας συστήματος. Ἐνσάρκω-
νουν τὸ ζήτημα τῆς ἐσωτε-
ρικῆς φοιτητικῆς μετανά-
στευσης.

Γυρίζουν γιὰ ἑβδομάδες
στοὺς δρόμους ψάχνουν, ρω-
τᾶνε, τηλεφωνοῦν καὶ σχε-
δὸν πάντα ἀντιμετωπίζουν
ἀπαντήσεις σὰν αὐτές:
«Φοιτητὲς εἶστε; Ἔξερετε δὲν
εἶναι δυνατόν νὰ σᾶς τὸ νοι-
κιάσουμε.» ἢ «Ἄμα εἶστε
φοιτητὲς δὲν σᾶς τὸ νοικιά-
ζουμε. Δὲν τῶχουμε γιὰ
γκρέμισμα». ἢ ἀκόμα χειρό-
τερα: «Τί; φοιτητὲς; Ἔ-
ξω! Ἔσεῖς μόνο γιὰ διαδη-
λώσεις εἶστε! Δὲν νοικιά-
ζω τὸ σπῆτι μου σὲ ἀναρ-
χικούς!»

Αὐτὰ κι' ἄλλα τέτοια ἀ-
κούγονται ἀπὸ πολλοὺς ἰδι-
οκτήτες.

Σὲ πολλὰς περιπτώσεις
βέβαια ἔχει τυποποιηθῇ ἡ
ἐξαίρεση: «ΦΟΙΤΗΤΕΣ Α-
ΠΟΚΛΕΙΟΝΤΑΙ» βλέπεις
σὲ πολλὰ ἐνοικιαστήρια καὶ
σκέπτεσαι ἂν οἱ λέξεις ἔ-
χουν χάσει τὴ σημασία
τους, ἢ ἂν τέλος πάντων οἱ
φοιτητὲς ἔχουν ἐξομοιωθῇ
μὲ πρῶν κατὰδικους τοῦ
κοινοῦ ποινικοῦ δικαίου.

Φυσικὰ οἱ ξένοι φοιτητὲς
θὰ ἐξακολουθοῦν νάρχονται
στὰ Γιάννενα γιὰ χάρη κά-
ποιου ἡλεκτρονικοῦ ἐγκέφα-
λου ἀλλὰ δὲν νομίζετε πὼς
ἔφτασε πιά στὸ ἀπροχώρη-
το ἡ κατάσταση καὶ κάποι-
ος πρέπει νὰ βάλει τὸ χε-
ράκι του;

Τὸ ποιοὶ καὶ μὲ ποιὸς
τρόπους θὰ μᾶς ἀπασχολή-
σῃ ὅπωςδήποτε στὰ ἐπόμε-
να φύλλα μας.

«ΠΟΡΕΙΑ»

15ΘΗΜΕΡΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Διευθύνεται

ἀπὸ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Υπεύθυνος Συντάξης

Δ. ΑΛΕΞΙΟΥ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου

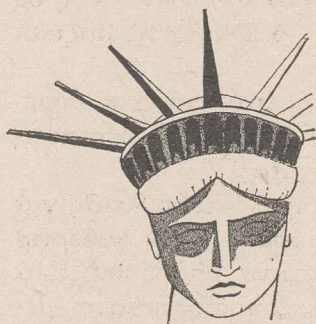
ΓΕΡ. ΔΟΥΒΑΛΗΣ

Συνδρομὲς γιὰ ἓνα χρόνο*

Φοιτητικὴ δρχ. 150

Ἰδιωτικὴ » 200

Φιλίας » 500

Ἀγγλία) καὶ θέτει σὲ ἀμφιβο-
λία τὴν πολεμικὴ ἰκανότητα
τῶν Ἀμερικανῶν σὲ περίπτω-
ση πολέμου. Ἀνάμεσα στὶς δι-
απιστώσεις τῆς ἐκθέσεως που
ἀποκαλύπτουν οἱ «Σάνταιη
Τάιμς» τοῦ Λονδίνου περιλαμ-
βάνονται καὶ οἱ ἐξῆς:

«Τὰ πυρομαχικὰ θεωροῦν-
ται ὡς χρησιμοποίησιμα μόν-
ο σὲ περίπτωσι ἀπόλυτης
ἀνάγκης. Ἐκατοντάδες στρα-
τιωτικὰ ὀχήματα ἔχουν ἀκι-
νητοποιηθῇ ἀπὸ τὴ σκουριά
καὶ ἀπὸ ἐλλειψὴ ἀνταλλακτι-
κῶν. Συσκευὲς ραντάρ καὶ
τηλεπικοινωνιῶν, φορητὰ
αὐτοκίνητα καὶ ρυμουλκὰ ἔ-
χουν ἐξαφανισθῇ. Μιά ἐλατ-
τωματικὴ διαχείριση ὀδήγη-
σε σὲ ἀπώλειες 40 ἐκατομμυ

©1976 HERBLOCK

"Τώρα που βρήκατε τὸ σύνθημα, πάρτε ὅσα θέλετε."

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΤΟΥ Φ.Κ.

Δύο χρόνια πέρασαν μετά την μεταπολίτευση. Δύο χρόνια μέσα στα όποια οι φοιτητές προσπάθησαν να φτάσουν τους στόχους του φοιτητικού κινήματος που έθεσαν τότε. Πολλές οι δυσκολίες μετά τη λαίλαπα της δικτατορίας, μετά το κουρέλιασμα των αξιών και το στραγγάλισμα του πνεύματος.

Αναδιοργανώθηκαν οι φοιτητές εξελέγησαν τα Δ.Σ., εξελέγησαν οι αντιπρόσωποι τους στην ΕΦΕΕ, δευτεροβάθμιο όργανό τους, συγκλήθηκε πανσπουδαστικό συνέδριο.

Έτσι θέσαμε στον αντιπρόεδρο της ΕΦΕΕ τα παρακάτω ερωτήματα:

— Ποιους από τους στόχους που έθεσε το Φ.Κ. πέτυχαν;

— Ποιοί δεν πέτυχαν και γιατί;

— Ποιά είναι η σημερινή κατάσταση του Φ.Κ.;

— Τι γίνεται σχετικά με το πανικό άσυλο, τη συνδιοίκηση στα Α.Ε.Ι., το νόμο - πλαίσιο για την ανώτατη παιδεία και τέλος ποιοί είναι οι στόχοι της ΕΦΕΕ στο άμεσο μέλλον.

Πάνω σ' αυτά ο Χρύσανθος Λαζαρίδης μάζεψε τα εξής:

Αμέσως μετά την μεταπολίτευση όλοι επισήμαναν την κρίση των Α.Ε.Ι., όλοι διακήρυξαν με ειλικρίνεια την πρόθεσή τους να συν-

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ με τον αντιπρόεδρο της ΕΦΕΕ ΧΡΥΣΑΝΘΟ ΛΑΖΑΡΙΔΗ

τελέσουν στο συμπέρασμα αυτής της κρίσης, κι όμως η κρίση αυτή παραμένει σήμερα, δυο χρόνια μετά, κι οξύνεται ολοένα και περισσότερο.

Σημαίνει τάχα αυτό πως δεν υπήρξε πραγματικό ενδιαφέρον να αντιμετωπισθούν τα προβλήματα της Ανώτατης Παιδείας με αποτελεσματικό τρόπο και παρά τις επίσημες θέσεις όλων των ενδιαφερομένων φορέων; Κάθε άλλο. Η διατήρηση και η εξύψωση της κρίσης δεν δείχνουν παρά τη σφοδρή πάλη που διεξάγεται γύρω από τη ριζική αναδιοργάνωση της λειτουργίας και του ρόλου των Α.Ε.Ι. ανάμεσα στις προοδευτικές δυνάμεις που εκφράζονται κύρια από το φοιτητικό κίνημα και στις συντηρητικές δυνάμεις που είχαν σαν κύριο έκφραστή τους την κυβερνητική πολιτική. Από τη μία μεριά οι φοιτητές αγωνίζονται για την άνοδο της επιστημονικής στάθμης των σπουδών και την αύξηση του επιστημονικού δυναμικού της χώρας. Από την άλλη η κυβέρνηση προσπαθεί να επιβάλλει τον πιο πέρα υποδομοτικό του επιπέδου των σπουδών και τον περιορισμό του αριθμού των εισαγομένων στα Α.Ε.Ι. Από τη μία οι φοιτητές αγωνίζονται για την αντικατάσταση του καθηγητικού μονολόγου έδρας και της αποκαθόδρας διδασκαλία, για την ανακατάσταση του καθηγητικού μονολόγου από τον επιστημονικό διάλογο ανάμεσα στους διδάσκοντες και τους διδασκόμενους γενικά. Από την άλλη, η Κυβέρνηση προσπαθεί να διατηρήσει με ένα πιο έκτακτο και κλειστό (επιστημονικός τομέας) τη διάκριση ανάμεσα στους διδάσκοντες τον κατακερματισμό των δμοειδών κλάδων γνώσης του καθηγητή.

Από τη μία οι φοιτητές αγωνίζονται για την ισότιμη συμμετοχή όλων των πανεπιστημιακών φορέων στη λειτουργία των Πανεπιστημίων και την παράλληλη αυτονομισή τους από το κράτος.

Από την άλλη η κυβέρνηση προσπαθεί να διατηρήσει τον πλήρη έλεγχο της διοίκησης από τους καθηγητές και τον δικό της παρεμβατισμό μέσα στα Α.Ε.Ι. Από τη μία λοιπόν έχουμε αγώνα για δημοκρατική αλλαγή που αφορά τον εκδημοκρατισμό της λειτουργίας των Α.Ε.Ι. και προσανατολισμό της στην υπηρεσία του λαού. Από την άλλη έχουμε προσπάθεια επίθεσης τεχνοκρατικών μεταρρυθμίσεων που αποσκοπούν στη διατήρηση του κρατικού παρεμβατισμού μέσα στα Α.Ε.Ι. μέσω του ενισχυμένου ρόλου των καθηγητών στη διοίκησή τους και την αναδιοργάνωση της λειτουργίας τους στην υπηρεσία μιας ανάπτυξης κάτω από τον έλεγχο των μονοπωλίων και με κριτήριο τα μονοπωλιακά συμφέροντα. Αυτός ακριβώς ο χαρακτήρας των κυβερνητικών αλλαγών φάνηκε καθαρά σ' όλα τα μέτρα που η κυβέρνηση εισήγαγε και προσπαθεί να περάσει και ιδιαίτερα στο σχέδιο νόμου - πλαίσιο που κυκλοφόρησε. Τα πράγματα όμως δεν ήταν τόσο εύκολα για την επιτυχία των σχεδίων της. Η πάλη του Φ.Κ. αποδείχτηκε επανειλημμένα δύναμη ικανή να αποτρέπει αυτές τις μεταρρυθμίσεις. Συμπερασματικά λοιπόν αν ήθελε η κυβέρνηση να πραγματοποιήσει τους στόχους της, αν ήθελε να ξεπερδέψει με τον βραχνά των πανεπιστημίων θάπρεπε προηγουμένα να καταφέρει καίρια χτυπήματα και να αποδυναμώσει την πάλη του Φ.Κ. Η αναμέτρηση Φ.Κ. και κυβέρνησης φαίνεται πως αναπόφευκτη. Τι θάπρεπε να κάνει όμως συγκεκριμένα για να επιτύχει αυτή την αποδυνάμωση, για να «ξεδοντιάσει τον τίγρη»;

«Έξερε πριν απ' όλα ότι θεμέλιο της δύναμης του φοιτητικού κινήματος είναι η μαζικότητα και η οργάνωσή του. Πρώτο της καθήκον λοιπόν, η διάλυση των μαζικών μορφών οργάνωσης των φοιτητικών μαζών, των δημοκρατικών φοιτητικών συλλόγων και η αντικατάστασή τους από ελεγχόμενα ημικρατικά «σωματεία». Η προσπάθειά της να περάσει ένα τέτοιο ακριβώς νόμο «περί φοιτητικών συλλόγων» υποχώρησε κάτω από τις αποφασιστικές, μαχητικές κινητοποιήσεις των φοιτητών τον Ιούλη του '75.

Παράλληλα η σταδιακή συσπείρωση των υπόλοιπων παραγόντων της Παιδείας γύρω από το Φ.Κ., το επιστημονικό διδαχτικό προσωπικό αλλά και σημαντικότατου μέρους του καθηγητικού σώματος, στερήσε από την Κυβέρνηση την δυνατότητα να παρουσιάσει τη θέση της σαν προαρμοσμένη στο «γενικό συμφέρον της Παιδείας» και προσέδωκε τη χρεωκοπία της. Γι' αυτό και έκανε ότι μπορούσε για να δηλητηριάσει τις σχέσεις ανάμεσα στους πανεπιστημιακούς φορείς, πασχίζοντας να διατηρήσει τους χουντικούς που επανέρχονταν θεσπίζοντας την σύνοδο των πρωτάνων, επιχειρώντας να αφαιρέσει από τους φοιτητές κι αυτό ακόμα το δικαίωμα της παρουσίας στη συνεδρίαση της Συγκλήτου.

Τέλος η Κυβέρνηση γνωρίζοντας πολύ καλά την απήχηση του Φ.Κ. στο λαό επανειλημμένα προσπάθησε να μειώσει την ακτινοβολία του και να παρεμποδίσει την πραγματοποίησή των εκδηλώσεων. Αποκορύφωμα αυτής της προσπάθειας απέτελεσε ο νόμος που πρόσφατα ψηφίστηκε για το πανεπιστημιακό άσυλο.

Σύμφωνα με το νόμο αυτό δεν είναι η ελεύθερη έκφραση που κατοχυρώνεται από την αστυνομική επέμβαση και τη δικαστική δίωξη. Αντίθετα είναι η αστυνομική επέμβαση και η δικαστική δίωξη που επιβάλλονται αυτές.

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 6η ΣΕΛ.

ΣΚΕΨΕΙΣ

Η αναδιάρθρωση στις Γιοιεία και το κατεστραμένο

Έτσι όπως παρουσιάζονται τα προγράμματα της παιδείας φαίνεται ότι το επιστημονικό δυναμικό είναι αρκετό και γι' αυτό κάθε φορά το Υπουργείο περιορίζει τον αριθμό των «επιτυχόντων».

Από μια άποψη βλέπει κανείς πάρα πολλούς δασκάλους και καθηγητές διδασκόντες, από μια άλλη άποψη αν φάξη κανείς για επιστήμονες στην επαρχία, θα κουραστεί πολύ για να βρή.

Είναι γεγονός ότι χρειάζεται μια αναδιάρθρωση στην παιδεία που θα την κάνει πιο ανθρώπινη, πιο δημοκρατική. Την ανάγκη αυτή την ισορροπούν τα αποτελέσματα των εισαγωγικών εξετάσεων κάθε χρόνο. Κάθε

χρόνο τέτοια εποχή φαίνεται πόσο χρειάζεται ο εκσυγχρονισμός κι εκδημοκρατισμός της Παιδείας μας.

Φέτος δεκαπλάσιοι οι αποτυχόντες από τους επιτυχόντες.

Τρεις δρόμοι ανοίγονται μπροστά τους. Ή να προσπαθήσουν πάλι ή να βγουν στους δρόμους να ζητιανέψουν μια δουλειά ανάγκης ή να ξενητευθούν.

Η τελευταία λύση είναι μια αναγκαστική μετανάστευση στην οποία μόνο για φέτος υπολογίζεται να καταφύγουν 5 με 10 χιλιάδες παιδιά με σκοπό να βρουν αυτό που δεν τους δίνει η πατρίδα τους.

Δύο με τέσσερα δεκατομμύρια στοιχίζει στο κράτος αυτή η αναγκαστική μετανάστευση.

Τα νούμερα μιλάνε μόνα τους, όπως μιλάει μόνη της και η αδυναμία των υπευθύνων να γλυτώσουν την Παιδεία μας από το χάλι στο οποίο έχει περιέλθει.

Μια έσκαμένη «αδυναμία» που είναι αποτέλεσμα μιας γνωστής ταχτικής. Μιας ταχτικής που αποβλέπει στην ισορροποίηση του ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟΥ με λίγους επιστήμονες και λεφτάδες.

Δεν παρμένουμε να δώσουμε λύση το κατεστραμένο. Ποτέ δεν έδωσε λύση σε κοινωνικό πρόβλημα που θα ήταν γροθιά καταπνύου του.

Χρειάζεται αγώνας.

Δ. Α.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΤΟΥ Φ.Κ.

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 3η ΣΕΛ.

πάγγελτα (δηλαδή χωρίς να ρωτηθῇ ἡ πανεπιστημιακή κοινότητα) κάθε φορά πού οἱ φοιτητές θελήσουν νά πραγματοποιήσουν, σέ συνεργασία μέ κάποιον ἐξωπανεπιστημιακό φορέα, μιᾶ κοινή ἐκδήλωση στό χώρο τῶν Α.Ε.Ι. Συνολικά λοιπόν ἡ Κυβέρνηση γιά νά προωθήσῃ τὰ σχέδιά της στό Πανεπιστήμιο ἔπρεπε νά χτυπήσῃ τὸ Φ.Κ., ἀπομαζικοποιώντας καὶ ἀποδιοργανώνοντας τοὺς μαζικούς του φορείς, ὑπονομεύοντας τὴν συσπείρωση τῶν Πανεπιστημιακῶν φορέων γύρω του καὶ παρεμποδίζοντας τὴν συμμαχία του μέ τὸ λαϊκὸ κίνημα.

Ἀντίθετα τὸ Φ.Κ. ἐξαθάρισε τοὺς δημοκρατικούς του στόχους σέ σχέση μέ τίς ἐπιδιώξεις τῆς κυβερνήσεως, ἀνάπτυξε καὶ ἀναδιοργάνωσε τὰ μαζικά του ὄργανα, οἰκοδόμησε μέ ὑπομονή τὴν συνεργασία μέ τοὺς παν)κοὺς φορείς, κατάφερε νά ἀπομονώσῃ ἀπόλυτα ὅσους χουντικούς πέτυχαν νά ἐπιστρέψουν μέ τὰ τὴ λήξη τῆς ποινῆς τους καὶ διεύρυνε τὴν συνεργασία του μέ τὸ λαϊκὸ κίνημα, αὐξάνοντας τὸ κύρος του στήν κοινή γνώμη, καὶ ἀποκαταστῶντας ταχτικές σχέσεις μέ τὰ μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης. Μ' ὅλ' αὐτὰ ἡ πάλῃ του ὡς τώρα ἦταν ὑποτονική. Ἐνῶ ἡ Κυβέρνηση μετά τὴν χρεωκοπία τῆς πολιτικῆς της προσπάθους νά περάσῃ σιωπηλὰ τὸ Νόμο - πλαίσιο στήν πράξη κομμάτι - κομμάτι, ἡ παρέμβαση τῶν φοιτητῶν στήν καθημερινή ζωὴ τῶν παν)μίων ἦταν ὑποτυπώδης.

Τὸ Φ.Κ. ἐπενέβη σ' ὅλα τὰ ἐλληνικά καὶ διεθνή προβλήματα μικρὰ καὶ μεγάλα, πραγματοποιώντας ἐκδηλώσεις συμπαραστάσεως, ἐκδίδοντας ψηφίσματα κλπ. Στὸ μόνο πού δὲν κατάφερε νά ἐπιδῇ ἀποφασιστικά ἦταν ἐκεῖ πού πρῶτα ἀπ' ὅλα ἔπρεπε νάχε καθοριστικὴ παρουσία: Στὸ πανεπιστήμιο, στήν καθημερινή του λειτουργία.

Παράλληλα οἱ γεν. συνελεύσεις ἀπὸ χώρος ἐπεξεργασίας τῆς γραμμῆς καὶ ὁργάνωσης τῆς δράσεως τῶν φοιτ. μαζῶν γιά τὴν προσώθηση τῶν θέσεων τοῦ Φ.Κ. καὶ τὴ λύση τῶν προβλημάτων, ἐκφυλίστηκαν σέ χώρο γενικῆς ιδεολογικῆς ἀντιπαράθεσης καὶ ἀπομαζικοποιήθηκαν.

Αὐτὲς οἱ δύο ἀδυναμίες καθώρισαν καὶ τὸν ΑΜΥΝΤΙΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ τῆς δράσεως τοῦ Φ.Κ. Ἀπὸ τὸν Ἰούλι τοῦ '75 δηλαδή οἱ φοιτητικὲς μάζες συσπειρώνονται μόνο ὅταν ὑποστοῦν ἐπίθεση ἀπὸ τὴν κυβερνητικὴ πολιτικὴ γιά νά διατηρήσουν κάποιο καταχτημένο δικαίωμα πού τοὺς ἀμφισβητεῖται. Δὲν κατάφεραν οὔτε μιὰ φορά νά συσπειρωθοῦν γιά νά διεκδικήσουν ἀγωνιστικά κάποιο καινούργιο δικαίωμα ἢ γιά νά ἐπιβάλλουν κάποια δημοκρατικὴ ἀλλαγὴ μέσ στα Α.Ε.Ι.

Αὐτὸς ἀκριβῶς ὁ ΑΜΥΝΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ τῆς δράσεως τοῦ Φ.Κ. ἔδωσε στήν κυβέρνηση τὴν εὐκαιρία νά ἀνασυντάξῃ: τίς δυνάμεις της, νά κερδίσῃ χρόνο καὶ νά ἐπιχειρήσῃ ἐπανειλημμένα νά ὑπερφαλαγγίσει τὸ Φ.Κ. μέ ὅλο τὸν δυσμενῆ γι' αὐτὴν συσχετισμὸ τῶν δυνάμεων. Ἔτσι κατάφερε τὸ διάστημα Αὐγούστου — Σεπτεμβρίου '76 ἀφ' ἐνός νά καταργήσῃ στήν πράξη τὸ Πανεπιστημιακὸ Ἀσυλὸ μέ τὸ ἄρθρο 12 τοῦ Ν. 410) 76, ἀπ' τὴν ἄλλη νά τροποποιήσῃ σέ δύο τουλάχιστον σχολές καὶ μέ τὴν συμπαραστάση τῶν καθηγητῶν τὸ ἐξεταστικὸ σύστημα μέ τὴν κατάργησιν τῆς τρίτης ἐξεταστικῆς περιόδου, τῆς μεταφοράς μεταφερομένου κλπ. καὶ τέλος νά ἀμφισβητήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς παρουσίας τῶν φοιτητῶν στα παν)κά ὄργανα.

Αὐτὴ ὅμως ἡ νίκη ἦταν μόνο προσωρινή. Ἦδη ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν παν)κῶν φορέων, μετά τὴν ἀντίδραση τῆς ΕΦΕΕ καὶ

τῶν φοιτητικῶν Συλλόγων, ἐκφράζει τὴν ἀντίρρησή της καὶ προεξοφλεῖ ὅτι αὐτὰ τὰ μέτρα ΔΕΝ θὰ λειτουργήσουν στήν πράξη.

Παράλληλα τὸ Φ.Κ. γιά πρώτη φορά προβάλλει τίς δικές του ἀντιπροτάσεις γιά τὰ ζητήματα αὐτά, ἐνεργοποιεῖ τίς φοιτητικὲς μάζες γιά τὴν προώθησιν αὐτῶν τῶν ἀντιπροτάσεων στήν πράξη, συσπειρώνει γύρω ἀπ' αὐτὸ τοὺς παν)κοὺς φορείς, κερδίζει μέ τὸ μέρος του τὸ σύνολο τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας καὶ τῆς ἀντιπολίτευσος. Ὁ ἀμυντικὸς χαρακτήρας τοῦ Φ.Κ. θαμπάει ἐξαιρετιέται. Οἱ φοιτητικὲς μάζες μπαίνουν ξανά στὸ προσκήνιο σὲ μέτωπο τῶν δημοκρατικῶν ἀλλαγῶν πού ἀνοίξε. Τὸ ζήτημα δημοκρατικῆς ἀλλαγῆς καὶ τεχνοκρατικῆς μεταρρύθμισης στὰ πανεπιστήμια μπῆκε ἐπὶ τάπητος.

Δὲν εἶναι μακριὰ ἡ μέρα ὅπου οἱ φοιτητικὲς ἀπόψεις θάχουν ἐπικρατήσει στήν ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ λειτουργία τῶν Πανεπιστημίων, ἀπὸ τὴν πίεση τοῦ μαζικοῦ Φ.Κ. μέ τὴν συνεργασία καθηγητῶν — δοθητῶν καὶ τὴν συμπαραστάση τοῦ λαοῦ, σέ πείσμα τῶν κυβερνητικῶν ἀπόψεων πού ἐνδεχομένως νά ἔχουν περάσει σὰν Νόμοι.

Ἡ Κυβέρνηση τότε θὰ βρεθεῖ μπρὸς στὸ δίλημμα: Ἐἴτε σιωπῇ νά νά υποχωρήσῃ μπρὸς στίς δημοκρατικὲς καταχτήσεις, πού οἱ φοιτητὲς ἔχουν ἐπιβάλλῃ στήν πράξη καὶ νά ἀποδεχτῇ τὴν ἀδρανοποίηση τῶν νόμων πού ἡ Ἰδία ἔχει ψηφίσει σχετικά μέ τὴν ὁργάνωση καὶ τὸν προσανατολισμὸ τῶν ΑΕΙ.

— Ἐἴτε νά διαλέξῃ τὸ δρόμο τῆς σύγκρουσης μέ τὸ Φ.Κ. ἐπιχειρώντας νά ἀφαιρέσῃ τίς δημοκρατικὲς του καταχτήσεις.

Στὴν περίπτωσιν αὕτῃ ὅμως δὲ θάχει ἀπέναντί της μόνο τοὺς φοιτητὲς, ἀλλὰ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν παν)κῶν φορέων καὶ τὴ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ.

Ἔτσι καὶ ἄλλοιὼς τὸ Φ.Κ. ἔχει ἤδη μπῆ στήν ἀποφασιστικώτερη καμπὴ τῆς πάλης του, μετά τὴν μεταπολίτευση ἔχοντας καὶ τὴ θέλησιν καὶ τὴν ἱκανότητα νά νικήσῃ.

Καὶ ἐδῶ εἶναι πού σώνονται τὰ λόγια καὶ μιλάνε οἱ πράξεις.

Ὁ σοσιαλισμὸς πρὶν ἀπὸ τὸν Μάρξ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 5η ΣΕΛ.

στοὺς ἐργαζομένους ἢ ἀπασχόληση, παρ' ὅλο πού βλέπει ὅτι τὰ μέτρα πού πιατεῖναι δὲν τοὺς ἐξασφαλίζουν σέ περίπτωση οἰκονομικῆς κρίσεως. Τελικά, ὁμολογεῖ ὁ ἴδιος τὴν ἀδυναμία του, γράφοντας:

«Ὁμολογῶ ὅτι ἀφοῦ ὑπέδειξα πού εἶναι γιά μένα ἡ δικαιοσύνη, δὲν νοιώθω καθόλου τὴ δύναμιν νά βρῶ τὰ μέσα πραγματοποιήσεώς της. Ἡ διανομὴ τῶν καρπῶν τῆς ἐργασίας ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς πού συντελοῦν στὸ νά παραχθοῦν μοῦ φαίνεται ἀνήθικη ἀλλὰ εἶναι πάνω ἀπὸ τίς δυνάμεις μου τὸ νά μπορῶ νά συλλάβω ἕνα εἶδος ιδιοκτησίας ἐντελῶς διάφορο ἀπ' αὐτὸ πού μᾶς δείχνει ἡ ἐμπειρία».

Ὁ Τ. HODSKIP (1783 — 1869) δημοσιεύει τὸ 1825 τὸ βιβλίο του «Ἡ ὑπεράσπιση τῆς ἐργασίας ἀπέναντι στίς ἀπαιτήσεις τοῦ κεφαλαίου» καὶ τὸ 1827 μιὰ «Λαϊκὴ πολιτικὴ οἰκονομία», ὅπου καταγγέλλει σὰν περιπτώσεις τοὺς καπιταλιστές καὶ τοὺς γαιοκτήμονες, πού ιδιοποιοῦνται τὴν ὑπερβάλλουσα ἀξία πού δημιουργεῖ

γεί ἡ ἐργασία. Οἱ ἐργάτες πρέπει νά λαμβάνουν τὸ σύνολο τῆς ἀξίας πού προτιμοῦν, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν μπορεῖ νά γίνει μέ ἐπανόσταση ἢ παρέμβαση τοῦ Κράτους, ἀλλὰ μόνο μέ τὴ συνδικαλιστικὴ δράση τῶν ἐργαζομένων.

Ὁ W. THOMPSON δημοσιεύει τὸ 1824 τὸ βιβλίο του «Ἐρευνα πάνω στίς ἀρχές τῆς διανομῆς τοῦ πλούτου, πού εἶναι ἡ πιὸ πρόσφορη γιά νά γεννήσῃ τὴν ἀνθρώπιν ἐυτυχία», καὶ ὅπου θεωρεῖ τὸ κέρδος καὶ τὴν ἔγγειο πρόσοδο σὰν ἀφαίρεση ἀπ' αὐτὸ πού ἀνήκει σποὺς ἐργαζομένων. Κατὰ τὴ γνώμη του, μιὰ διανομὴ τοῦ εισοδήματος πιὸ ἰσομερὲς θὰ αὐξάνει σημαντικὰ τὴν παραγωγὴ, γιατί θὰ αὐξάνει τίς διεξόδους της. Εἶναι καὶ αὐτὸς ὅμως ἐναντίον κάθε βιαίας μεταβολῆς τοῦ καθεστώτος.

Ὁ J. RAY, ἕνας ἀμερικανὸς πού κατοικοῦσε στήν Ἀγγλία, δημοσίευσε τὸ 1839 ἕνα σύγγραμμα μέ τὸν τίτλο «Τὶ πηγαίνει ἄσχημα μέ τὴν ἐργασία καὶ πῶς μπορούμε νά τὸ

διορθώσουμε», ὅπου ἐμφανίζεται σὰν ὁπαδὸς τοῦ κομμουνισμοῦ, ὁ ὅποιος ὅμως δὲν μπορεῖ νά ἐπιβληθεῖ ἀμέσως, ἀλλὰ μετά ἀπὸ μιὰ «προπαρασκευαστικὴ φάση, ὅπου θὰ συνητῆρχε ἡ ἀτομικὴ ιδιοκτησία τῶν προϊόντων μέ τὴν κοινωνικὴ ιδιοκτησία τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων». Σ' αὐτὴ τὴ φάση θὰ ὑπῆρχαν μαγιστὰ ὅπου «θὰ προσδιορίζονταν ἡ ποσότητα τῶν ἀντικειμένων πού ἀπατεῖται: γιά τὴν κατανάλωση καὶ ἡ σχετικὴ ἀξία, σέ χρόνο ἐργασίας, κάθε ἀντικείμενου». Αὐτὸ θὰ ἐπέτρεπε σπὸν καθένα νά ἀποκτᾷ τὰ ἀντικείμενα πού περιέχουν πόση ἐργασία, δάην αὐτὸς δαπάνησε. Σ' αὐτὴν τὴν πρόταση ὁ Μάρξ παρατήρησε ὅτι «ἡ ἀνταλλαγή ἴσων ποσοτήτων ἐργασίας δὲν εἶναι δυνατὴ παρὰ μέ τὸν ὅρο ὅτι συμφωνεῖται ἐκ τῶν προτέρων ὁ ἀριθμὸς τῶν ὥρων ἐργασίας πού πρέπει νά δαπανηθοῦν γιά τὴν ὕλική παραγωγή».

Ὁ Κ. ROBERTUS (1805 — 1875) εἶναι ὁ πιὸ σημαντικὸς ἐκπρόσωπος τῶν «οἰκαριστῶν» ● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 7η ΣΕΛ.

Ματιές στον κόσμο

Έν τῇ καταναλώσει τὸ κέρδος...

Μιά έκθεση, που έκπονήθηκε μετά από παραγγελία του γερουσιαστή Χιοϋμπερτ Χάμφρεϋ, αποκαλύπτει την κακή κατάσταση των περισσοτέρων νέων μεγάλων αποθηκών αμερικανικών όπλων στην Εύρωπη (8 στη Δ. Γερμανία, μία στην

ρίων δολλαρίων).

Η έκθεση δεν αναφέρει αν, ανάμεσα στο υλικό που χάθηκε ή κλάπηκε, είναι τάνκς και κανόνια. Φαίνεται πως σε μεγάλο μέρος το υλικό που λείπει μεταφέρθηκε επισήμως στο Ισραήλ και δύο άλλες χώρες (χωρίς αμφιβολία την Ιορδανία και την Αιθιοπία) κατά τη διάρκεια του πολέμου του Κιμπούρ το 1973. Και δεν αντικαταστάθηκε.

Αδίκαια ανησυχούν οι Σάνταιη Τάιμς και ο κ. Χάμφρεϋ. Το πολεμικό υλικό που συγκεντρώνεται στην Εύρωπη και αλλού δεν έχει σαν κύρια αποστολή την άμυνα αλλά την απορρόφηση της παραγωγής της πολεμικής βιομηχανίας. Κι η παραμέληση του υλικού (για να φθαρή ή να κλαπεί) θα μου φαινόταν περίεργο αν δεν δημιουργείταν ανάγκη για νέες προμήθειες. Νομίζω ότι πάντα ισχύει ότι «αυτό που είναι ωφέλιμο για την Τζένεραλ Μότορς είναι ωφέλιμο και για τις ΗΠΑ». Και η Τζένεραλ Μότορς παράγει τάνκς και καμίνια για να πουλήσει κι όχι για την άμυνα των ΗΠΑ.

Συμβαίνουν και εις Μοσχοβίαν

Η «Μοσκόβσκυ Κομσομόλετς», όργανο της κομμουνιστικής Σοβιετικής πρωτεύουσας, έκαμε μιάν έρευνα ανάμεσα

στους μαθητές των γυμνασίων για να πληροφορηθεί «αυτό που θα επιθυμούσαν περισσότερο στον κόσμο».

Οι πιο ποικίλες επιθυμίες εκφράστηκαν —μās πληροφορεί. 32% των έρωτηθέντων μοιχητών εκφράσανε την επιθυμία να ακολουθήσουν ανώτερες σπουδές, 21% ήθελαν να έχουν μια διδλιοθήκη στο σπίτι τους και 21% έχουν σαν στόχο ένα μηνιαίο μισθό τουλάχιστον 300 ρουβλίων (κάπου 13000 δραχμές), 6% επιθυμούν να αποκτήσουν έ-

να αυτοκίνητο ή ένα έξοχικό σπίτι, 5% φρονούν πως το να επιτύχεις καλές προσωπικές σχέσεις είναι το σημαντικώτερο στη ζωή, ενώ 4% δεν ήθελαν τίποτα άλλο παρά ένα καλό μουσικό ήλεκτρονικό συγκρότημα και μια συλλογή δίσκων μουσικής «πόπ».

Η έφημερίδα δεν προσδιο-

ρίζει τι επιθυμούν οι ύπόλοιποι 11%, με εξαίρεση ενός γυμνασιόπαιδους που εύχεται να αποκτήσει ένα... μπλούτζήν.

Η έρευνα προκάλεσε όξεία αντίδραση σε πολλούς σπουδαστές, οι οποίοι επικρίνανε με δριμύτητα τον κατάλογο πεζών και υλιστικών επιθυμιών, που προτάθηκε από την έφημερίδα: «πρόκειται για ύποκρισία— γράφει ένας. Αυτοκίνητα, ντάτσες, μισθοί 300 δολλαρίων... Έγώ, δεν θα ήθελα παρά 8,πi έχω κερδίσει μόνος μου. Εκείνο που είναι πιο σημαντικό για μένα, είναι να έχω ένα καλό κεφάλι πάνω στους ώμους μου».

Συμφωνώ κι εγώ με το τελευταίο. Αλλά για να κάνεις λιγώτερο επιπόλαιες σκέψεις και όνειρα από τα όσα ήρωσική και οι άλλες νεολαίες του κόσμου, χρειάζεται πρώτα απ' όλα να έχεις κεφάλι. Αλλά και αυτού προϋπόθεση είναι να έχουν κεφάλι οι γονείς και οι δάσκαλοι του παιδιού.

Αν ζούσε στην εποχή μας ο Διογένης θα είχε εξελιχθεί σε κυνηγό κεφαλών.

Η ΠΟΡΕΙΑ ΑΠΟΡΕΙ

Κάθε χρόνο τέτοια εποχή προβάλλει βασανιστικό και πάντα αλυτο το πρόβλημα των νέων φοιτητών που έρχονται να μείνουν στα Γιάννενα αλλά και των παλιών πολλές φορές: ΔΕΝ ΒΡΙΣΚΟΥΜΕ ΣΠΙΤΙ!

Έκατοντάδες παιδιά θυμάται του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Ενσφαικώνουν το ζήτημα της έσωτερικής φοιτητικής μετανάστευσης.

Γυρίζουν για εβδομάδες στους δρόμους ψάχνουν, ρωτάνε, τηλεφωνούν και σχεδόν πάντα αντιμετωπίζουν απαντήσεις σαν αυτές: «Φοιτητές είστε; Ξέρετε δεν είναι δυνατόν να σάς το νοικιάσουμε.» ή «Αμα είστε φοιτητές δεν σάς το νοικιάζουμε. Δεν τόχουμε για γκρέμισμα.» ή ακόμα χειρότερα: «Τι; φοιτητές; Έξω! Έσείς μόνο για διαδηλώσεις είστε! Δεν νοικιάζω το σπίτι μου σε αναρχικούς!»

Αυτά κι άλλα τέτοια ακούγονται από πολλούς ιδιοκτήτες.

Σε πολλές περιπτώσεις βέβαια έχει τυποποιηθεί ή εξαίρεση: «ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΑΠΟΚΛΕΙΟΝΤΑΙ» βλέπεις σε πολλά ένοικιαστήρια και σκέπτεσαι αν οι λέξεις έχουν χάσει τη σημασία τους, ή αν τέλος πάντων οι φοιτητές έχουν έσομοιωθεί με πρώην κατάδικους του κοινού ποινικού δικαίου.

Φυσικά οι ξένοι φοιτητές θα εξακολουθούν να έρχονται στα Γιάννενα για χάρη κάποιου ηλεκτρονικού έγκέφαλου αλλά δεν νομίζετε πως έφτασε πιά στο άπρωχώρητο ή κατάσταση και κάποιος πρέπει να βάλει το χεράκι του;

Το ποιοι και με ποιους τρόπους θα μάς απασχολήσει όπωσδήποτε στα επόμενα φύλλα μας.

«ΠΟΡΕΙΑ»

ΕΒΔΟΜΗΡΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Υπεύθυνος Σύνταξης

Δ. ΑΔΕΙΟΥ

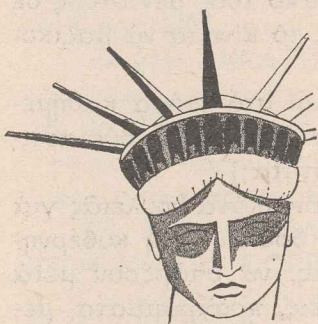
Υπεύθυνος Τυπογραφείου ΓΕΡ. ΔΟΥΒΛΙΝ

Συνδρομές για ένα χρόνο:

Φοιτητική δρχ. 150

Ίδιωτών » 200

Φιλίας » 500

Αγγλία) και θέτει σε αμφιβολία την πολεμική ικανότητα των Αμερικανών σε περίπτωση πολέμου. Ανάμεσα στις διαπιστώσεις της έκθεσας που αποκαλύπτουν οι «Σάνταιη Τάιμς» του Λονδίνου περιλαμβάνονται και οι εξής:

«Τα πυρομαχικά θεωρούνται ως χρησιμοποιήσιμα μόνο σε περίπτωση απόλυτης ανάγκης. Έκατοντάδες στρατιωτικά οχήματα έχουν ακινητοποιηθεί από τη σκουριά και από έλλειψη ανταλλακτικών. Συσκευές ραντάρ και τηλεπικοινωνιών, φορητά αυτοκίνητα και ρυμουλκά έχουν εξαφανισθεί. Μία έλαττωματική διαχείριση οδήγησε σε απώλειες 40 εκατομμυρίων δολλαρίων».

"Τώρα που βρήκατε το σύνθημα, πάρτε όσα θέλετε."

Β' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

Μετά δυο χρόνια συνεχούς παρουσίας στο φοιτητικό χώρο και όπωσδήποτε μιᾶς σημαντικής συμβολής στο Φοιτητικό Κίνημα, ἡ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ἀναγγέλει τὸ Β' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ τῆς ποὺ θὰ γίνη στὴν Ἀθήνα ἀπὸ 5—9 Νοέμβρη 1976.

Ἡ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ εἶναι ἡ πρώτη φοιτητικὴ παράταξη ποὺ προχώρησε σὲ πανελλήνιο συνέδριο ποὺ τὸν Σεπτέμβρη τοῦ '75 στὴ Θεσσαλονίκη καθόρισε τὶς ἀρχές, τὶς θέσεις καὶ τοὺς στόχους τῆς παράταξης.

Τὸ Β' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ τῆς ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ, ἀποκορύφωμα τῆς δημοκρατικῆς δομῆς καὶ λειτουργίας τῆς παράταξης ἀφοῦ κάνει ἀπολογισμό καὶ κριτικὴ θὰ ἐπιλέξει τὶς θέσεις καὶ τοὺς στόχους γιὰ τὴ νέα χρονιά καὶ θὰ ἐκλέξη τὰ ὄργανά της.

Μέσα ἀπὸ τὴ Σύνταξη

Πρὶν ἀπὸ ἐνάμιση χρόνο μιὰ ομάδα «φοιτητές» ἀποφασίσαμε νὰ φτιάξουμε τὴν «Πορεία». Καὶ αὐτὸ γιὰτὶ εἴχαμε διαπιστώσει πὼς τὰ ἔντυπα ποὺ ἔχουν κατακλύσει τὸ φοιτητικὸ ὡρὸν ἦσαν ὄργανα κομμάτων, ἢ πολιτικῶν ομάδων καὶ—σταλμένα ἀπὸ τὸ κέντρο—ἀγνοοῦσαν τὴν ἰδομορφία τοῦ Φ.Κ. σὰν Γιάννενα καὶ ἀκόμη περισσότερο, τὰ προβλήματα τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου μας. Ἀποτέλεσμα νὰ λείπει ἡ σωστὴ ἐνημέρωση ἀκόμη καὶ σὰν πιο ἀπλὰ φοιτητικὰ προβλήματα.

Σὲ κάθε φύλλο ποὺ βγάξαμε τονίζαμε πὼς στίς στήλες τῆς «πορείας» εἶναι καλὸδεκτὲς οἱ γνώμες ὅλων.

Ἀπροσδόκητα προβλήματα μᾶς ἀνέγκασαν νὰ διακόψουμε τὴν ἐκδόση, γιὰ ἓνα περίπου χρόνο. Καὶ μέσα σ' αὐτὸ τὸ διάστημα εἶδαμε πόσο ἔντονα κομματικοποιήθηκε τὸ Φ.Κ. Πὼς μπλόκαραν οἱ μηχανισμοί, μὲ συνέπεια νὰ μὴν προωθεῖται κανένας ἀπὸ τοὺς στόχους του. Καὶ τὸ πιο ἀσχημο, πολλοὶ συνάδελφοι, μέσα σ' αὐτὴ τὴν κατάσπαση ποὺ γινόταν ἀφόρητη ἀπὸ τὶς ἀτέλειωτες πολιτικοῖδεολογικὲς διαμάχες τῶν παρατάξεων καὶ τῶν μελῶν ἀκόμη τῶν Δ.Σ., ἄρχισαν νὰ ἀδιαφοροῦν γιὰ τὰ κοινὰ προβλήματα μιὰ καὶ ἔδλεπαν πὼς ἀκόμη καὶ τὰ ἐκλεγμένα τους ὄργανα δὲν ἔκαναν τίποτε γιὰ τὰ προβλήματά τους. Οἱ ἀντιδραστικοὶ πάλι μηχανισμοί, μένοντας ἀνέπαφοι, συνήλθαν μετὰ τὸ πρῶτο ξάφνιασμα τῇ μεταπολίτευσης, καὶ ἄρχισαν πάλι τὴ δουλειά του ἐνάντια στὸ Φ.Κ.

Ἔτσι φοιτητὲς ξυλοκοπήθηκαν πάλι, σύρθηκαν πάλι, δικάστηκαν πάλι, καταδικάστηκαν πάλι, πράγματα ποὺ θυμίζουν ἄλλες ἐποχές.

Καὶ οἱ στόχοι ποὺ ἔθετε τὸ Φ.Κ. ἄρχισαν νὰ φαίνονται ξαφνικά ἀπόμακροι.

Νομίζουμε πὼς εἶναι καιρὸς πιά, ὅλοι μας νὰ ἀνασκουμποῦμε καὶ νὰ ἀρχίσουμε νὰ δουλεύουμε πραγματικά, παραμερίζοντας τὶς ἰδεολογικὲς διαφορὲς καὶ φτιάχνοντας ὄργανα δουλειᾶς τὰ Δ.Σ. καὶ ὅχι κομματικῆς νίκης.

Ἡ «Πορεία» ἀπὸ τὴν πλευρά της θὰ συνεχίση νὰ δίνει ἐκφραση σὲ κάθε γνώμη καὶ νὰ ἀναλύει τὰ γεγονότα καὶ τὴν οὐσία τους.

Τὸ ὅτι συντάσσεται ἀπὸ ἐπιτροπὴ στὴν ὁποία ὁποιοσδήποτε μπορεῖ νὰ ἐκφραστεῖ, τὴν διαφοροποιεῖ ἀπὸ τὰ στενά πλαίσια τῶν ἄλλων ἐντύπων καὶ τῆς δίνει τὴν ἐγγύηση τῆς ἀντικειμενικότητος, ποὺ τόσο παρασιδιάζεται.

Ἡ Σύνταξη

Γιὰ τοὺς Κοσμήτορες

Ἀρχισε τὸ νέο ἀκαδημαϊκὸ ἔτος τὴν 1η Ὀκτωβρίου. Τὴν ἴδια μέρα ἄρχισαν οἱ ἐξετάσεις, τμηματικὲς καὶ πτυχιακὲς θ' περιόδου, ποὺ διήρκησαν μέχρι τὴν 30 Ὀκτωβρίου.

Ἐν τῷ μεταξύ, γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ οἱ φοιτητὲς θὰ ὑποχρεωθοῦν νὰ ἐκλέξουν τὰ κατ' ἐπιλογὴν μαθήματα ἀγνωόντας τὸ περιεχόμενο τῶν μαθημάτων, ἀγνωόντας τὶ γνώσεις χρειάζονται καὶ τέλος τὶ ὠφέλεια θὰ ἔχουν, ἀπὸ αὐτὰ σπὴν συνέχεια τῶν σπουδῶν τους. Ὅπως πάντα, ἡ ἐπιλογή θὰ γίνη ἀκούγωντας τὶς διαφορὲς—συγκεχυμένες κατὰ κανόνα—ἀπόψεις μεγαλυτέρων φοιτητῶν καὶ ἡ ἐπιλογή θὰ γίνη μὲ κριτήριον ποῖο μάθημα εἶναι ποῖο εὐκόλο καὶ σπάνια ποῖο θὰ χρειαστῇ.

Τὸ κριτήριον τοῦ «εὐκόλου» μαθήματος πάλι, εἶναι σκέψη—ἀπόρροια τόσων σπαραδῶν στὴν παιδεία καὶ ποὺ δυστυχῶς, διατηρεῖται καὶ αὐξάνεται σὰν πανεπιστήμια, μὲ ἀποτέλεσμα τὸν «ντὲ φάκτο», ὑποβιβασμὸ τῆς ἀξίας τοῦ πτυχίου.

Αἰτία τῆς ἀγνοίας αὐτῆς τῶν φοιτητῶν, γιὰ τὰ ἴδια τους τὰ μαθήματα, εἶναι ἡ ἐγκληματικὴ ἀμέλεια, ποὺ δειχνεῖ ἐπὶ χρόνια τὸ πανεπιστήμιον καὶ πιο συγκεκριμένα οἱ κοσμητεῖς τῶν σχολῶν, ποὺ δὲν ἀνακοίνωσαν ποτέ, μὲ λεπτομέρειες τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων. Δηλ. τί θὰ διδαχθῇ κατὰ μάθημα, ὥστε οἱ

φοιτητὲς νὰ ἔχουν μιὰ ἐποπτικὴ εἰκόνα γιὰ τὰ μαθήματά τους, ὥστε νὰ κρίνουν μὲ βάση τὸ τί τοὺς χρειάζεται καὶ νὰ διευκολύνουν ἔτσι τὴν πανεπιστημιακὴ τους ἐξέλιξη, μιὰ καὶ θὰ ἔχουν τὶς ἀπαιτούμενες γνώσεις.

Ἡ μοναδικὴ φορὰ, ποὺ εἶδα μὲ λεπτομέρειες γιὰ κάθε μάθημα, ἦταν ὅταν ἔπρεπε σὰν χέρια μας, μιὰ ἐπετηρίδα τοῦ πανεπιστημίου, ποὺ δυστυχῶς βγαίνει σὲ τέλος τοῦ ἔτους καὶ ποὺ εἶναι γιὰ ἐσωτερικὴ

διανομή.

Δὲν νομίζουμε, λοιπόν, πὼς εἶναι δύσκολο πολὺ, νὰ βγῇ μαζί μὲ τὸ πρόγραμμα καὶ μιὰ φωτιστημένη, ἔστω ἀπὸ τὴν ἐπετηρίδα, ἀνακοίνωση, ποὺ θὰ γράφη, μὲ λεπτομέρειες τὴν ὕλη τῶν μαθημάτων. Αὐτὴ ἡ ἀνακοίνωση ὅμως θὰ πρέπει νὰ βγῇ τ ὡ ρ α, πρὶν ἀρχίσῃ ἡ προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεων γιὰ τὰ μαθήματα.

Ἔτσι θὰ πάψῃ ἡ σύγχισις γύρω ἀπὸ τὰ μαθήματα κι' οἱ φοιτητὲς θὰ ξέρουν τί θὰ τοὺς χρειαστῇ στὴ διάρκεια τῶν σπουδῶν, ἀλλὰ καὶ μετὰ στίς τυχόν μεταπτυχιακὲς σπουδές.

Γ.Κ.

ΑΠΟΨΕΙΣ

Ἡ ὑφυπουργὸς Παιδείας ἀγνόησε τὶς τεράστιες ἀδυναμίες τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ μας συστήματος, ἀγνόησε τὴν ἀνεπάρκεια τῆς Γυμνασιακῆς γνώσης ποὺ ἀναγκάζει τοὺς μαθητὲς νὰ καταφεύγουν σὰν φροντιστήρια, ἀγνόησε τὸν «προκαθορισμένο» ἀριθμὸ τῶν εἰσακτέων, ἔτσι ποὺ πολλοὶ πάνε στὸ ἐξωτερικὸ, ἀγνόησε τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ὑπάρχει οὐσια-

στικὸς προγραμματισμὸς στὸ θέμα τῆς Παιδείας ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο, ἀγνόησε τὸ ὅτι κανεὶς ἀπὸ τοὺς πραγματικοὺς φορεῖς δὲν ρωτιέται γιὰ νὰ ὑπάρξουν ἀντικειμενικὲς ἀποφάσεις, ἀγνόησε ὅλα αὐτὰ καὶ πολὺ εὐκόλα εἶπε ὅτι ὅσοι ἀπέτυχαν ἢ δὲν διάβασαν ἢ πιάστηκαν γιὰ νὰ δώσουν ἀπὸ τοὺς γονεῖς τους. Πιτῶρος Κακαρελίδης

Γίνετε συνδρομητὲς

τῆς «ΠΟΡΕΙΑΣ»

τηλεφωνεῖστε

στὴ τυπογραφεία μας

στὸ 20544